

ikke kunde nøjes med en Højde af 25 m, hvorved man vilde kunne opnaa uden Udgiftsforøgelse, eller vel snarere med en ikke ringe Udgiftsbesparelse, en væsentlig gunstigere Stigning, end man hidtil har regnet med. Virkningen deraf vilde naturligvis være, at de meget faa Skibe, det her drejer sig om, maatte henvises til enten at nedlægge de øverste Mastestænger eller sejle udenom. Men dette er et Forhold, som jeg altsaa dog vil gøre opmærksom paa, og som ogsaa taler for, at man skulde vælge Højbroen i Modsætning til Tunnellen. En anden Udvej — og den Udvej er maaske ikke helt forkert, der har derom ogsaa foreligget et Projekt blandt dem, der er udarbejdede af Firmaet Christiani & Nielsen — er at lade Jernbanebroen udgaa allerede fra Vordingborg, altsaa fra Sjælland, hvorved man med Lethed opnaar tilstrækkelig gode Stigningsforhold. Det vil selvfølgelig forøge Udgifterne noget, men det turde være et Spørgsmaal, om man alligevel ikke straks burde gøre sig klart, at den lille Jernbanebro, som nu findes mellem Sjælland og Masnedø, neppe vil være tilstrækkelig som Led i den Jernbane forbindelse, der her tænkes etableret.

En ganske ejendommelig og afgørende Ændring i Lovforslaget, saaledes som det fremsattes fra min Side, har Folketinget foretaget derved, at det har ladet Anlægssummerne udgaa. Det er sket til Dels med den Motivering, at da man jo dog ikke med Sikkerhed kunde vide noget som helst andet om disse Tal, end at de ikke vilde passe, saa kunde man lige saa godt lade dem udgaa og faa de rigtige Tal, efterhaanden som der var Brug for dem. Der ligger ogsaa noget af en reel Hensigt til Grund for denne Ændring, nemlig den, at give Rigsdagen udtrykkelig Lejlighed til at tage nærmere Stilling til Enkelthederne, efterhaanden som Anlægene ønskes bragt til Udførelse. Det er paa-peget fra Udvalgets Side, at Rigsdagen kun mangelfuldt vilde være i Stand til at bedømme disse Forslags Enkeltheder; eftersom saadanne jo kun i meget ringe Grad kan forelægges paa dette Stadium, men ved at de fornødne Bevillinger nødvendigvis maa fremsættes paa hvert Aars Finanslovsforslag, og ved at kræve disse Bevillinger ledsaget af endelige Bereg-

ninger og Overslag samt Arbejdsplaner vilde Rigsdagen hvert Aar faa Lejlighed til at tage Stilling til disse Spørgsmaal. Denne Fremgangsmaade er anbefalet af Folketingets Udvalgs Flertal. Fra et Mindretals Side forelaa Forslag om at indskrænke Lovforslaget udelukkende til at være et Ekspropriationslovsforslag, idet man mente, at naar Rigsdagen havde vedtaget en saadan Ekspropriationslov, havde den derved i Virkeligheden bundet sig til Foranstaltningernes Gennemførelse, og saa var der ikke noget til Hinder for, at man fra Statsbanernes Administrations Side gik i Gang med Udarbejdelsen af de mange, meget omfattende Forarbejder, som jo skal til i en saadan Sag. Der overfor har jeg for mit Vedkommende gjort gældende, at det ikke kunde siges at være Tilfældet, at Rigsdagen har bundet sig til Foranstaltningernes Gennemførelse, fordi den har vedtaget en Ekspropriationslov, og jeg har peget paa, at man har faktiske Eksempler paa, at noget saadant ikke er Tilfældet, idet der er Eksempler paa, at man for adskillige Aar tilbage har eksproprieret Jord til Anlæg af et Dobbeltspor fra Rungsted til Snekkersten og til 3die og 4de Spor fra Hellerup til Klampenborg. Det har imidlertid ikke draget saadanne Konsekvenser efter sig, som Folketingets Udvalgs Mindretal har ment at kunne lægge i det. Et andet Spørgsmaal, som stod Mindretallet og Flertallet imellem, var dette, at man var enig om, at hvis det var muligt, skulde Vedtagelsen af dette Lovforslag snarest muligt give sig Udslag i, at man iværksatte Jordarbejder i forskellige Egne af Landet til Fremme af denne Sag. Overfor dette Synspunkt forekommer det mig, at Flertallet med fuldstændig Ret har gjort gældende, at da maatte det være aldeles nødvendigt at vedtage Foranstaltningerne endeligt, selv om det var i en ikke videre udarbejdet Form. Iværksættelsen af saadanne Arbejder kunde absolut ikke tænkes hjemlet alene ved Hjælp af en Ekspropriationslov. Man kunde naturligvis, som det fra Mindretallets Side blev gjort gældende, stille Forslag paa Finanslovsforslaget om Bevilling til Udførelse af visse Jordarbejder, men en saadan Fremgangsmaade vilde dog ganske sikkert stride mod al god Tradition